

Quartet Communications

การสื่อสารแบบสร้างส่วนผสม 4 มิติ ระหว่าง Online และ Offline

..

โดย ดร.สุนทร คุณชัยมั่ง

31 พฤษภาคม 2566

ปฏิบัติการทางการเมืองตาม "ความกลัว และการสะท้อนทัศนคติที่ล่าหลัง"

ปฏิบัติการทางการเมืองตาม “ความกลัว และการสะท้อนทัศนคติที่ล่าหลัง”

ว่าด้วยความกลัว ล้าหลัง และขัด-ขวาง

สไลด์ที่นำมาประกอบการนำเสนอความคิดเห็นนี้ ผม นำมาจากการติดตามข่าวสารในพื้นที่ Social Media ในที่ต่าง ๆ ต่างกรรม ต่างวาระ ที่พอจะเป็นตัวแทนของเสียงสะท้อนของบรรดากลุ่มคนชั้นนำของสังคม ที่ยึดโยงกับแง่มุมและทัศนคติทางการเมืองที่ผมพูดถึงเสมอว่า เป็น Tacticalist

เป็นกลุ่มที่มักจะยืนยันในความตระหนักถึงความเป็นอยู่จริง ไม่ใช่หลัก มองว่าเรื่องหลักการเป็นอุดมคติ เป็นเรื่องไม่มีอยู่จริง พวกเขาจะใช้กรอบนี้วิพากษ์คนรุ่นใหม่ พรรคก้าวไกล และผู้สนับสนุน รวมทั้งมองไม่เห็นกระแสสังคมว่าเป็นเรื่องที่กำลังอยู่ จะมองว่า เป็นสภาวะชั่วคราว (วูบวาบ มาเร็ว ไปเร็ว)

กรอบและทัศนคตินี้ มองเห็นคะแนนเสียง 78 % ของฝ่ายค้านเดิม และ 22 % ของฝ่ายรัฐบาลเดิม มาจากการ "ปั่นกระแส Social" หลายคนโยงไปถึง Cambridge Analytica.....

กรอบทัศนคตินี้ มองคนเลือกเพื่อไทยว่ายึดกับความนิยมทักษิณ คนเลือกก้าวไกล ยึดกับความนิยมธนารักษ์ ปิยะบุตร ช่อ พิธา ฯลฯ กล่าวคือ ไปให้ความสำคัญต่อ "Actors" แบบติดยึดกับตัวบุคคล....กรอบแบบนี้ จะไม่เห็นคะแนนที่มากมายถล่มทลาย เป็นการสะท้อนความไม่พอใจ และปฏิเสธการนำของประยุทธ์และพวก Tacticalist เหล่านี้ มองว่าผลการเลือกตั้ง กับการตั้งรัฐบาล เป็นการบ้านคนละข้อ เป็นข้อสอบคนละสนาม ฝ่ายตนแพ้ในสนามแรก แต่ยังมีโอกาสในสนามสอง (สนามที่พวกเขาคิดว่า ไม่มีประชาชน

มาเกี่ยวข้อง) ผมเดาว่า Tacticalist เหล่านี้ เชื่อว่า ถ้าเอาพิธา ออกไปจากสมการ (รวมทั้งไปถึงทักษิณ เข้ามาร่วมสร้างสมการใหม่) การปฏิเสธรพวกเขาจะผ่อนคลายลง

ส่วนตัว ผม มองตรงกันข้ามกับ Tacticalist เหล่านี้ อย่างสิ้นเชิง ผมไม่คิดว่าการเลือกก้าวไกล ไม่ใช่มีพิธา แต่มีเรื่องที่สำคัญกว่า คือ ความเดือดร้อนการมีอยู่จริงของความเหลื่อมล้ำ และไม่เป็นธรรม เขาเลือกเพื่อไทย ก็เพราะเป็นฝ่ายตรงกันข้ามกับรัฐบาลและขั้วอำนาจที่เขาไม่เอา ทักษิณจะอยู่ดูไบหรือกลับมาเลี้ยงหลาน ไม่ใช่วาระของผู้ลงคะแนนด้วยเลย (กระแสวิพากษ์ของการเลือกตั้ง เป็นตัวบ่งชี้)

ผม กลับมองว่า 50 ปีของการพัฒนาประชาธิปไตยและวุฒิภาวะทางการเมือง (ตั้งแต่ 2516-2566) มันยาวนานพอ ที่สังคมได้ร่วมสร้าง "ขบวนการส่งต่อร่วมกัน" ไม่ใช่ของนักการเมืองคนใดคนหนึ่ง ไม่ใช่นักต่อสู้ ผู้นำในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง แต่เป็นการเรียนรู้ของ "คนทั้งสังคม" และการส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น เป็นความเข้มแข็งของสังคม - เป็นความสามารถใหม่ของสังคม ไม่ใช่ตัวบุคคล คนใดคนหนึ่ง ไม่มีพิธา ก็จะมีคนอื่นเข้ามาแทนที่ ไม่มีก้าวไกล ก็จะมีพรรคการเมืองพรรคใหม่ที่เชื่อมั่นในแนวทางเดียวกัน เข้ามาแทนที่ และจะเก่งกว่า เป็นขบวนการขนาดใหญ่กว่า และใช้เวลาเดินทาง/สร้างขบวนการน้อยกว่าอนาคตใหม่-ก้าวไกล

และคนที่เข้ามาใหม่เหล่านั้น จะนำพาไปข้างหน้า ไม่ใช่พรีำเรียกหาคนรุ่นก่อนหน้านี้มาทำหน้าที่นำ แม้จะชั่วคราวก็ตาม

..